

мото, а именно: Александръ да отиде при Македонски, който ималъ да му съобщи важни новини. е) Свидѣтельъ видѣлъ веднажъ въ братовото се чекмедже единъ револверъ, сѫщата система и съ такава же седефена дръжка, каквъто и револвера № 4, който му билъ показанъ и който е намѣренъ въ градската градина въ време убийството на Министра Бѣлчева ж) Другъ путь спаха му Клия казала му, че на квартираната имъ, въ кѫщата на Стоянъ Марковъ ставали чести събрания, гдѣто се заговаряло убийството на г. Стамболова, и че на Георги Кузманова заговорщиците прѣдлагали 1000 лири да извърши убийството. (п. IX л. 109). Миналата година, видейки арестованъ въ една стая, съсѣдна съ стапта на Георги Согировъ, послѣдниятъ му казалъ прѣзъ прозореца, че се разговарялъ веднъжъ съ брата му Александра, когато сѫ ги държали арестованни сѫщо въ съсѣдни стапи, за която цѣлъ Александръ пробилъ дупка въ стѣната. Въ време на тоя разговоръ чулъ отъ брата му че майсторътъ, който билъ дошелъ ужъ да му работи на фабриката и който отъ септември билъ си отишълъ подъ прѣлогъ, че ужъ нѣмали готовъ материалъ, билъ Иванъ Козаровъ. При това на оплакванията на Сотирова, Александръ го мъртилъ за малодушнитето му, прѣдъ видъ на патриотическото дѣло, което трѣбвало да се върши и че поради своите търговски гешефти, проптайъ срѣщу страданията си за народностъ, като прибавилъ още, че него, Александра, го било страхъ само да не го застрѣлятъ, та че и на 15 години да го очидатъ — нищо не започило, тѣй като положението нѣмало да се продължи дълго: издаванието на властъ на неговите съпартизани било неминуемо.“ (п. IX л. 120.)

Всичките тия данни се потвърдяватъ и отъ послѣдующите шест души свидѣтели, а именно: Клия, съпругата на обвиняемия признава, че мажъ ѝ е ималъ сѫщо такъвъ револверъ, каквъто описва свидѣтеля Стоянъ Марковъ и деверътъ ѝ Димитръ и каквъто се е намѣрилъ на мястото на убийството; че отъ София дѣйствително е дошелъ на фабриката имъ него денъ, чевѣкътъ, за когото говори Димитръ и на когото името било Иванъ; че мажътъ ѝ знаялъ албански и говорилъ на тоя язикъ съ баща си и Георги Кузманова. (п. IX л. 279). Карагюловия слуга Денко Илнєвъ подкрепи, че дѣйствително той е осъдявалъ конътъ на обвиняемия и съпровождалъ единъ непознатъ нему човѣкъ до Сливница, отъ гдѣто върналъ конътъ, единъ бо-